

Ailuj, el drac que volia ser fada

En aquell temps en què els micos nedaven i els conills volaven, hi havia un drac enorme, simpàtic i llegidor que vivia a Aisatnaf, un poblet situat enmig del País Perdut.

El drac nomia Ailuj i volia ser un fada perquè estava cansat d'escopir flames sempre que obria la boca. De fet, li era veritablement incòmode escopir flames.

- Vigila! –li deia sempre la seva millor amiga, Atir.
- Ui, ui, alerta! –insistia n'Ania.
- No ens cremis! –li repetien a la vegada n'Anilem i n'Amla.

Decidit i convençut, va anar a veure la Fada Sàvia per demanar-li què havia de fer per ser fada. La velleta li va contar que ell, de molt petit, era una fada i que un gnom malvat l'havia convertit en drac.

També li va dir que si volia tornar a ser fada, hauria d'anar a cercar el llibre dels encanteris a l'Illa del Llibre Màgic.

Ailuj es va posar molt content perquè hi havia un remei per tornar a ser fada.

El drac va viatjar a l'illa i va trobar el llibre damunt d'un arbre. Era un llibre molt polit, amb estrelles de diamants a la tapa.

N'Ailuj el va agafar i, misteriosament, es va obrir per la pàgina que volia.

- Fadarium, Fadarius, Fadarium, Fadarius! –va llegir n'Ailuj. Al cap d'un minut, va notar que s'anava encongint, i que li sortien ales rosades.

Va provar de xerrar i no li va sortir foc per la boca.

Va tornar content i feliç al seu poblet del País Perdut i va anar a veure la Fada Sàvia i les seves amigues: Atir, Ania, Anilem i Amla.

Després de fer això, va anar a escriure la seva història i va viure feliç i content en el poblet del País Perdut.

